

Základní škola Jenišovice, okres Jablonec nad Nisou - příspěvková organizace

PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKU VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKU

I. Úvod

Nedílnou součástí výchovně vzdělávací práce základní školy je hodnocení a klasifikace žáků. Hodnocení žáka má motivační, diagnostickou a regulativní funkci.

II. Způsob hodnocení

Klasifikace žáka

1. klasifikačními stupni
2. slovním hodnocením
3. kombinací obou způsobů

Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.

Pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání se slovní hodnocení převede do klasifikace.

Uvolnění žáka z předmětu:

Ředitel školy může ze zdravotních nebo jiných závažných důvodů uvolnit žáka na žádost jeho zákonných zástupců zcela nebo zčásti z vyučování některého předmětu.

K žádosti je třeba posudek odborníka – lékaře, PPP.

III. Zodpovědnost, kritéria a podklady pro hodnocení a klasifikaci

A) Zodpovědnost za hodnocení a klasifikaci

a) *Prospěch*

Za hodnocení a klasifikaci žáka zodpovídá vyučující jednotlivých předmětů.

b) *Chování*

Za věcnou správnost podkladů pro klasifikaci chování žáků zodpovídá třídní učitel.

O snížené známce z chování rozhoduje ředitel školy po projednání v pedagogické radě. Třídní učitel prokazatelným způsobem uvedomí zákonného zástupce žáka o důvodech snížení známky z chování.

B) Zásady a kritéria pro hodnocení a klasifikaci

Při hodnocení a průběžné i celkové klasifikaci učitel uplatňuje přiměřenou náročnost a ped. takt vůči žákovi. Přihlíží k věkovým zvláštěm žáků i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat ve výkonu pro určitou indispozici. Přihlíží také ke schopnostem i talentu žáka, k jeho problémům spojeným s poruchami učení a chování. Učitel volí takové formy zkoušení, ověřování vědomostí a dovedností i komunikace s žáky, aby bylo vyloučeno zesměšňování, stresování.

Hlavní zásadou je, že učitel hodnotí vědomosti a dovednosti žáka vzhledem k očekávaným výstupům, které jsou formulovány v učebních plánech.

Učitel posuzuje žákovy výkony komplexně v souladu se specifikou předmětu a vždy seznámí žáka s výsledky zkoušení, s příčinami a možnostmi nápravy špatných výsledků. Po nemoci klasifikuje učitel žáka s určitým časovým odstupem.

Sebehodnocení je přirozenou součástí procesu hodnocení. Žáci jsou navykáni na situace, kdy hodnocení pedagogem, skupinou či jiným žákem předchází sebehodnocení, které bude konfrontováno s vnějším hodnocením. Pedagog vede žáka v dovednosti sebe hodnotit ve smyslu jeho zdravého sociálního a psychického rozvoje. Sebehodnocení s argumentací předchází hodnocení pedagogem s argumentací.

Při hodnocení a klasifikaci učitel sleduje

- a) Schopnost prakticky využívat vědomosti.
- b) Komunikační schopnosti žáka a jeho grafický projev v závislosti na specifických odlišnostech žáka, srozumitelné, souvislé a věcné vyjadřování.
- c) Samostatnost myšlení – chápání souvislostí, schopnost analýzy a syntézy, zdůvodnění a zobecnění.
- d) Schopnost samostatné práce s učebními pomůckami, s učebnicí, atlasem, tabulkami, slovníky, výpočetní technikou.
- e) Pevnost a trvalost osvojení podstatných poznatků, jak učivu rozumí a chápe jeho význam v širších souvislostech a zda projevuje zájem o získávání vědomostí.
- f) Chápání a přijímání mravních a občanských hodnot – rozeznávání dobrých a špatných názorů, postojů, činů, vnímavost k hodnotám společnosti, tradic a kultuře, vztah k domovu, přírodě a životnímu prostředí, vztah k péči o své zdraví i zdraví svých spolužáků.
- g) Projevy a vlastnosti žáka – spolehlivost, odpovědnost, aktivita, dodržování základních norem kulturního chování a lidského soužití.

:

C) Podklady pro hodnocení a klasifikaci

- a. Soustavné diagnostické pozorování
- b. Soustavné sledování výkonů žáka a jeho připravenost na vyučování
- c. Analýza výsledků různých činností žáka
- d. Různé druhy zkoušek
- e. Didaktické testy
- f. Kontrolní písemné práce, laboratorní práce, projektové úkoly, praktické činnosti
- g. Konzultace s ostatními učiteli
- h. Konzultace s pracovníkem PPP nebo SPC, výchovným poradcem a ošetřujícím lékařem u žáků se zdravotními problémy a u žáků s poruchami učení a chování
- i. Rozhovor s žákem a jeho zákonnými zástupci

D) Informování zákonných zástupců:

- a) Třídní učitel ve spolupráci s vyučujícím informuje na konci 1. a 3. čtvrtletí o prospěchu a chování žáka stručným zápisem v žákovské knížce, notýsku, na třídních schůzkách. Při náhlém zhoršení prospěchu nebo chování okamžitě.
- b) Třídní učitel nebo učitel, jestliže o to zákonní zástupci požádají.
- c) Ředitel školy v případě, že dojde k výraznému a déletrvajícím zhoršení prospěchu nebo chování.
- d) Všichni učitelé zapisují známky, případně slovně hodnotí výkony žáků do žákovských knížek, notýsků průběžně.
- e) Všichni vyučující si zakládají podklady pro klasifikaci za dané pololetí. Písemnosti jsou archivovány nejméně po dobu následujícího klasifikačního období a musí být k dispozici ve škole.
- f) Pokud je žákovi navržena nedostatečná, informuje učitel prokazatelným způsobem i s odůvodněním zákonné zástupce a to dříve, než se s touto skutečností seznámí prostřednictvím vysvědčení (nejpozději 10 dní před konáním pedagogické rady).

IV. Hodnocení chování

1. Výchovná opatření (pochvaly a jiná ocenění)

- a) ústní
- b) písemná - do notýsků, žákovských knížek, vysvědčení
- jinou formou (diplom, dopis apod.)

2. Opatření k posílení kázně

- a) napomenutí třídního učitele
- b) důtka třídního učitele
- c) důtka ředitele školy

Opatření k posílení kázně předchází zpravidla snížené známce z chování. Za jeden přestupek lze udělit pouze jedno opatření (výchovné opatření musí reagovat okamžitě na prohřešek). Typ opatření se řídí závažností přestupku. Všechna výchovná opatření i opatření k posílení kázně se zaznamenávají do katalogového listu žáka (záznamy jsou datovány a podepsány). Třídní učitel musí nejpozději do jednoho týdne prokazatelným způsobem vyrozumět zákonné zástupce žáka o udělení opatření dle bodu 2b resp. 2c.

Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se klasifikuje těmito stupni:

1 - velmi dobré

Žák dodržuje pravidla vnitřního řádu školy a neprohřešuje se proti obecně platné morálce

2 - uspokojivé

Žák poruší pravidla vnitřního řádu školy

- větším přestupkem
- opakovaně menšími přestupky (nenosí pomůcky na vyučování, neplní zadané úkoly a nerespektuje pokyny vyučujících)

- nebo se proviní proti obecně platné morálce nebo se dopustí závažnějšího přestupku

3 - neuspokojivé

Žák porušuje vnitřní řád školy hrubě

- prohřešuje se proti obecně platné morálce
- nebo se dopustil závažného přestupku, pro který by po dovršení 15 let věku byl trestně odpovědný (na úrovni trestného činu)

Mezi závažné přestupky patří:

šikanování, kyberšikana, záškoláctví, krádeže, užívání nebo distribuce drog, fyzické násilí a další porušování školního řádu mající charakter trestného činu, které se staly ve školním prostředí, hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči pracovníkům školy.

V. Hodnocení prospěchu

1. Prospěch ve vyučovacích předmětech je klasifikován pěti stupni:

- 1- výborný**
- 2 - chvalitebný**
- 3 - dobrý**
- 4 - dostatečný**
- 5 - nedostatečný**

2. O slovním hodnocení nebo kombinaci obou způsobů rozhodne pro daný školní rok ředitel školy po projednání na zahajovací pedagogické radě a souhlasu školské rady.

3. U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

VI. Charakteristika stupňů prospěchu

A) Předměty s převahou teoretického zaměření

1 - výborný

žák ovládá základní i rozšiřující učivo uceleně, přesně a úplně, pouze s občasnými menšími nedostatky, získané vědomosti a znalosti dovede prakticky uplatňovat (100% - 90% vědomosti a dovednosti žáka vzhledem k očekávaným výstupům, které jsou formulovány v učebních osnovách).

2 - chvalitebný

žák ovládá základní i rozšiřující učivo téměř úplně a přesně, je schopen samostatné práce a logického myšlení, projevují se nepřesnosti v ústním i grafickém projevu i v praktických činnostech (89% - 75% vědomosti a dovednosti žáka vzhledem k očekávaným výstupům, které jsou formulovány v učebních

osnovách).

3 - dobrý

žák ovládá alespoň základní učivo téměř úplně, nedostatky při ústním nebo písemném projevu i praktických činnostech je schopen korigovat sám nebo za pomoci učitele, je schopen logického myšlení, i když se často mýlí (74% - 45% vědomosti a dovednosti žáka vzhledem k očekávaným výstupům, které jsou formulovány v učebních osnovách).

4 - dostatečný

žák má potíže se zvládnutím základního učiva, je odkázán na pomoc učitele, je nesamostatný, v logice myšlení se vyskytují závažné chyby, nedostatky v ústním a grafickém projevu i praktických činnostech napравuje pouze ve spolupráci s učitelem (44% - 25% vědomosti a dovednosti žáka vzhledem k očekávaným výstupům, které jsou formulovány v učebních osnovách).

5 - nedostatečný

žák neovládá základní učivo, má závažné nedostatky v ústním a písemném projevu i praktických činnostech, nemá snahu chyby a nedostatky odstranit ani za pomoci učitele (méně 25% vědomosti a dovednosti žáka vzhledem k očekávaným výstupům, které jsou formulovány v učebních osnovách).

B) Předměty s převahou výchovného působení a praktického zaměření

výtvarná výchova, hudební výchova, tělesná výchova, praktické činnosti

1 - výborný

žák rozvíjí své osobní předpoklady, je velmi aktivní a samostatný, osvojené vědomosti, dovednosti a návyky tvořivě aplikuje, projevuje výrazný zájem o daný obor, případná absence talentu, či jeho menší míra je nahrazena zájmem a pílí

2 - chvalitebný

žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný, rozvíjí své přirozené schopnosti, nedostatek talentu nahrazuje pílí, snaží se o rozvoj své osobnosti v dané oblasti, ale nevyužívá všech svých možností, jeho vědomosti a dovednosti mají občas chyby, umí je napravit.

3 - dobrý

žák je v činnostech méně aktivní a tvořivý, jen minimálně rozvíjí své schopnosti, úkoly řeší s chybami, je málo pohotový a samostatný, dovednosti aplikuje za pomoci učitele.

4 – dostatečný

tímto stupněm se žáci klasifikují výjimečně, projevují-li negativní vztah a nezájem o daný předmět

5 – nedostatečný

zpravidla se žáci tímto stupněm neklasifikují

C) Rozsah a struktura slovního hodnocení

Obsah slovního hodnocení by měl být pozitivně motivační, současně však i objektivní a kritický. Musí obsahovat konkrétní vyjádření toho, co žák v daném vyučovacím předmětu zvládl a v jaké

kvalitě. Vymezí další postup rozvoje žáka se zřetelem k vynaloženému úsilí a k individuálním předpokladům žáka pro vyučovací předmět.

V předmětech s převahou výchovného zaměření bude v souladu s požadavky školního vzdělávacího programu hodnocena především tvořivost, dovednost spolupracovat, aktivita v činnostech a vztah k nim, kvalita dovednosti, návyků a postojů, schopnost sebehodnocení a hodnocení druhých.

V předmětech naukového charakteru pak kvalita myšlení, samostatnost, tvořivost, přesnost a výstižnost vyjadřování, kvalita a rozsah vědomostí, dovedností, návyků, kvalita výsledků činnosti, dovednost učit se, spolupracovat, úroveň samostatného a tvořivého rozhodování, schopnost hodnocení, zájem žáka. Ve slovním hodnocení musí být uvedeno zda žák z daného předmětu prospěl, nebo neprospěl.

D) Hodnocení práce v zájmových útvarech

Škola může pro žáky organizovat zájmové kroužky. Výsledky práce v zájmových útvarech organizovaných školou se neklasifikují známkami, ale hodnotí se těmito stupni:

- **pracoval**
- **pracoval úspěšně**

E) Celkové hodnocení žáků a podmínky postupu do dalšího ročníku

Celkový prospěch žáka v 1. – 9. je na vysvědčení hodnocen těmito stupni:

- **prospěl s vyznamenáním**

Žák je hodnocen stupněm prospěl(a) s vyznamenáním, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2-chvalitebný, průměr stupňů prospěchu není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré.

V případě použití slovního hodnocení převede učitel hodnocení na stupeň a stanoví celkové hodnocení.

- **prospěl**

Žák je hodnocen stupněm prospěl(a), není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5-nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

- **neprospěl**

Žák je hodnocen stupněm neprospěl(a), je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5-nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

-**nehodnocen**

Žáka není hodnocen viz. oddíl VII. (Prodloužené klasifikační období)

-uvolněn z vyučování

Žák může být uvolněn z některého předmětu na žádost zákonného zástupce, o uvolnění rozhoduje ředitel školy, který určí způsob náhradního vzdělávání žáka.

V předmětu tělesná výchova může být žák uvolněn na základě písemného doporučení praktického lékaře pro děti a dorost nebo odborného lékaře.

Podmínky postupu do vyššího ročníku

Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně některý ročník opakoval a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně některý ročník opakoval, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

VII. Prodloužené klasifikační období

Nelze-li žáka klasifikovat na konci prvního pololetí pro závažné objektivní příčiny, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné klasifikovat ani v náhradním termínu, žák se za pololetí nehodnotí.

Nelze-li žáka klasifikovat na konci druhého pololetí pro závažné objektivní příčiny, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena nejpozději do konce září následujícího školního roku. Do té doby žák navštěvuje nejbližší vyšší ročník.

VIII. Opravné zkoušky

Žáci 9. ročníku a žáci, kteří na daném stupni dosud neopakovali ročník a na konci roku neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

Opravné zkoušky jsou komisionální.

Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku.

Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku (31.8.), ze závažných důvodů do 15. září následujícího šk. roku. Termín stanoví ředitel školy.

IX. Pochybnosti o klasifikaci

Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti klasifikace v jednotlivých předmětech na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dověděl, nejpozději však do 3 dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o jeho komisionální přezkoušení, je-li vyučujícím daného předmětu ředitel školy, žádá krajský úřad. Žáka požádat o komisionální přezkoušení příslušného školního inspektora. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti.

X. Vysvědčení

Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení, za 1. pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.

Vyplňování vysvědčení se řídí pokyny MŠMT ČR pro daný školní rok.

XII. Všeobecná ustanovení

Tyto zásady byly projednány a schváleny na pedagogické radě dne 30. 8. 2012, nabývají účinnosti dnem 1.9. 2012 .

Mgr. Milena Kučerová, ředitelka školy

Dodatek č. 1:

Ředitelka školy v souladu se ŠVP, na doporučení PR a se souhlasem ŠR rozhodla o možnosti klasifikace na 1. stupni pomocí obrázků a značek.

Ve čtvrtletním hodnocení může učitel podat zprávu zákonným zástupcům žáka tak, že vyjádří žákovu úspěšnosti rozsahem známek nebo charakterizuje prospěch žáka slovním vyjádřením.

V Jenišovicích dne 30.8.2014

Mgr. Milena Kučerová, ředitelka školy